

Szanowni Państwo!

Oddajemy w Państwa ręce kolejny autorski przegląd orzecznictwa podatkowego, w ramach którego wybieramy i komentujemy najciekawsze wyroki w sprawach podatkowych. Życzymy miłej lektury!

Spis treści

1. Członek zarządu może świadczyć usługi na rzecz własnej spółki – wyrok WSA w Warszawie z 8 kwietnia 2026 r., sygn. III SA/Wa 2554/25.....	2
2. Wyłudzenie towaru nie stanowi dostawy na gruncie VAT – wyrok NSA z 7 maja 2026 r., sygn. I FSK 1641/23.....	5
3. Nie każdy benchmark obroni opłaty licencyjne – wyrok WSA w Rzeszowie z 30 kwietnia 2026 r., sygn. I SA/Rz 120/26	8
4. Powiązania osobowe z JST a zwolnienie ze sporządzenia dokumentacji cen transferowych – wyrok WSA w Rzeszowie z 3 lutego 2026 r., sygn. I SA/Rz 534/25.....	10
5. VAT od opłat hotelowych – odszkodowanie czy usługa – interpretacja indywidualna z 6 lutego 2026 r., nr 0113-KDIPT1-2.4012.1037.2025.2.AB	12
6. Czy można odliczyć VAT od wydatków na integrację dla współpracowników? – wyrok NSA z 15 maja 2026 r., sygn. I FSK 1720/23	15

lipiec 2026

Członek zarządu może świadczyć usługi na rzecz własnej spółki

Wyrok WSA w Warszawie z 8 kwietnia 2026 r., sygn. III SA/Wa 2554/25

Stan faktyczny

Sprawa dotyczyła rozliczenia PIT za 2018 r. W toku kontroli prowadzonej przez Urząd Celno-
Skarbowy pojawiło się podejrzenie, że w sprawie może znaleźć zastosowanie klauzula
przeciwko unikaniu opodatkowania. W konsekwencji postępowanie zostało przejęte przez
Szefa KAS.

Organy analizowały dwa odrębne obszary.

Pierwszy dotyczył praw do wzorów przemysłowych. Prawa te były przedmiotem darowizn
pomiędzy członkami rodziny, a następnie zostały ponownie nabyte przez podatniczkę,
wprowadzone do ewidencji wartości niematerialnych i prawnych oraz poddane amortyzacji
podatkowej.

Drugi obszar dotyczył usług świadczonych przez podatniczkę na rzecz spółki, w której pełniła
funkcję prezesa zarządu oraz była współnikiem. W ramach prowadzonej działalności
gospodarczej zawarła ze spółką umowy dotyczące m.in. pozyskiwania klientów, działań
sprzedażowych, usług szkoleniowych oraz wsparcia w pozyskiwaniu i szkoleniu
współpracowników.

Stanowisko Szefa KAS

Zdaniem organu, oba schematy działań miały charakter sztuczny i zostały podjęte przede
wszystkim w celu osiągnięcia korzyści podatkowej.

W odniesieniu do wzorów przemysłowych, Szef KAS uznał, że wielokrotne transfery praw
pomiędzy członkami rodziny nie miały istotnego uzasadnienia gospodarczego, a ich głównym
efektem było stworzenie możliwości dokonywania odpisów amortyzacyjnych od znacznej
wartości niematerialnej.

Natomiast w zakresie usług świadczonych na rzecz spółki, organ przyjął, że czynności wykonywane przez podatniczkę **powinny być realizowane w ramach funkcji członka zarządu**. W konsekwencji uznał, że wynagrodzenie nie powinno być rozliczane w ramach działalności gospodarczej, lecz jako przychód z działalności wykonywanej osobiście.

Podatniczka nie zgodziła się z takim stanowiskiem i wniosła skargę do sądu administracyjnego. Podniosła szereg zarzutów proceduralnych i materialnoprawnych, w tym dotyczących przedawnienia zobowiązania podatkowego, instrumentalnego wszczęcia postępowania karnego skarbowego oraz nieprawidłowego zastosowania klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania.

Stanowisko WSA

ZWSA w Warszawie uchylił decyzję Szefa KAS.

Kluczowe znaczenie dla rozstrzygnięcia miał jednak wyłącznie wątek usług świadczonych przez podatniczkę na rzecz własnej spółki. Sąd nie zgodził się ze stanowiskiem organu, że usługi związane z pozyskiwaniem klientów, rozwojem sprzedaży, szkoleniami czy budowaniem sieci współpracowników muszą być wykonywane wyłącznie w ramach funkcji członka zarządu. WSA podkreślił, że podstawowym obowiązkiem członka zarządu jest prowadzenie spraw spółki oraz jej reprezentowanie. Nie oznacza to jednak, że każda aktywność wykonywana na rzecz spółki automatycznie staje się elementem funkcji zarządczej. Zdaniem sądu, dopuszczalne jest zawieranie z członkami zarządu odrębnych umów dotyczących świadczenia usług, o ile usługi te mają samodzielny charakter i wykraczają poza zakres obowiązków wynikających z pełnionej funkcji. W konsekwencji sąd uznał, że organ błędnie zakwestionował ten obszar działalności podatniczki, co skutkowało uchyleniem decyzji.

Jednocześnie warto zwrócić uwagę, że sąd nie podzielił szeregu innych zarzutów podniesionych przez stronę. Dotyczyło to m.in. kwestii przedawnienia oraz zarzutów związanych z instrumentalnym wszczęciem postępowania karnego skarbowego. W praktyce oznacza to, że WSA nie zakwestionował co do zasady możliwości zastosowania klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania w odniesieniu do operacji dotyczących wzorów przemysłowych i związanej z nimi amortyzacji.

Okiem eksperta ABC Tax – Tomasz Napierała

Trudno nie zgodzić się ze stanowiskiem sądu w części dotyczącej usług świadczonych przez członka zarządu.

Przepisy Kodeksu spółek handlowych wskazują, że do podstawowych obowiązków członka zarządu należy prowadzenie spraw spółki oraz jej reprezentowanie. W praktyce gospodarczej bardzo często zdarza się jednak, że członek zarządu świadczy na rzecz spółki również inne usługi, przykładowo związane ze sprzedażą, marketingiem, pozyskiwaniem klientów, szkoleniami czy rozwojem biznesu. Sam fakt pełnienia funkcji w zarządzie nie oznacza, że wszystkie czynności wykonywane na rzecz spółki muszą być rozliczane jako wynagrodzenie członka zarządu.

W przypadku takich usług ważna jest ich odpowiednia dokumentacja. Dotyczy to zwłaszcza usług niematerialnych, których rzeczywiste wykonanie jest trudniejsze do wykazania niż w przypadku usług materialnych. Urząd może bowiem kwestionować sam fakt ich wykonywania. Po drugie, wynagrodzenie powinno odpowiadać warunkom rynkowym. Mówimy tu o usługach świadczonych przez członka zarządu na rzecz spółki, a więc pomiędzy podmiotami powiązаныmi.

Sprawa ta pokazuje również, że organy podatkowe dysponują obecnie szerokim zakresem danych i coraz bardziej zaawansowanymi narzędziami analitycznymi, pozwalającymi wychwytywać takie sprawy i z nimi skutecznie walczyć.

Tomasz Napierała
Doradca podatkowy
Partner w ABC Tax

tel. 797 720 901
tnapierala@abctax.com.pl

Wyłudzenie towaru nie stanowi dostawy na gruncie VAT

Wyrok NSA z 7 maja 2026 r., sygn. I FSK 1641/23

Stan faktyczny

Sprawa dotyczyła spółki, która padła ofiarą oszustwa gospodarczego. Zainteresowanie współpracą handlową zgłosiła osoba podająca się za przedstawiciela kontrahenta z Francji. Przed rozpoczęciem współpracy spółka przeprowadziła standardową weryfikację kontrahenta, potwierdzając m.in. jego status jako podatnika VAT UE w systemie VIES.

Po przyjęciu zamówienia spółka wydała towar przewoźnikowi, który miał dostarczyć go do kontrahenta. Transakcja została udokumentowana fakturami, dokumentami magazynowymi oraz listami przewozowymi. Spółka działała w przekonaniu, że realizuje normalną sprzedaż towarów na rzecz istniejącego kontrahenta.

Po upływie terminu płatności okazało się jednak, że rzeczywisty kontrahent nigdy nie składał zamówienia. Osoba podająca się za jego przedstawiciela dokonała oszustwa, w wyniku którego doszło do wyłudzenia towaru. Spółka nie otrzymała zapłaty, utraciła towar i zgłosiła sprawę organom ścigania.

W związku z tym spółka wystąpiła o interpretację indywidualną, pytając m.in., czy wydanie towaru osobie podszywającej się pod kontrahenta stanowi dostawę towarów podlegającą opodatkowaniu VAT.

Stanowisko Dyrektora KIS

Dyrektor KIS uznał stanowisko spółki za nieprawidłowe.

Zdaniem organu doszło do dostawy towarów w rozumieniu ustawy o VAT, ponieważ spółka dobrowolnie wydała towar i utraciła nad nim ekonomiczne władztwo. Organ wskazywał, że dla opodatkowania VAT kluczowe znaczenie ma samo przeniesienie faktycznej możliwości dysponowania towarem, natomiast brak zapłaty czy oszukańczy charakter transakcji nie wpływają na powstanie obowiązku podatkowego.

W konsekwencji organ uznał, że spółka powinna rozpoznać czynność jako dostawę towarów podlegającą opodatkowaniu VAT.

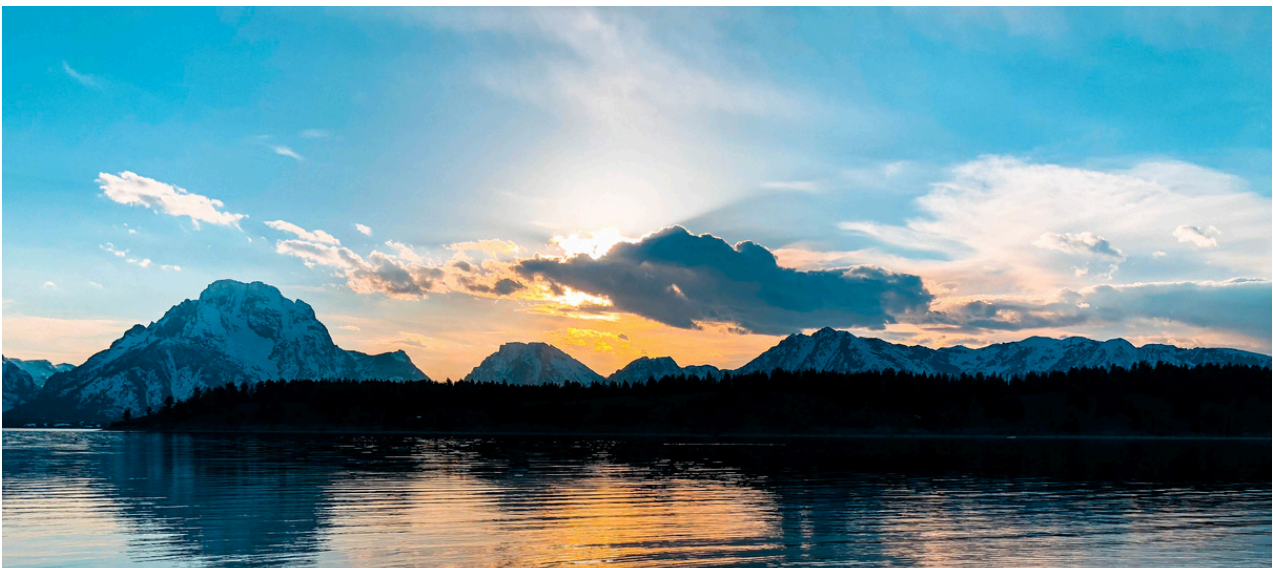
Stanowisko WSA i NSA

WSA w Krakowie nie zgodził się ze stanowiskiem organu i uchylił interpretację. Następnie NSA oddalił skargę kasacyjną Dyrektora KIS, dzieląc argumentację sądu pierwszej instancji.

NSA podkreślił, że aby czynność mogła zostać uznana za dostawę towarów w rozumieniu ustawy o VAT, musi dojść **do przeniesienia prawa do rozporządzania towarem jak właściciel na określony podmiot** oraz czynność ta powinna mieć charakter odpłatny. Tymczasem w analizowanej sprawie spółka działała pod wpływem błędu wywołanego oszustwem i była przekonana, że dokonuje sprzedaży na rzecz legalnego kontrahenta. W rzeczywistości towar został wydany osobie nieuprawnionej, która podszywała się pod kontrahenta.

Sąd wskazał, że **nie można utożsamiać wyłudzenia towaru z dostawą towarów** podlegającą opodatkowaniu VAT. Nie doszło bowiem do zamierzonego i świadomego przeniesienia prawa do rozporządzania towarem na konkretnego nabywcę. Brak było również rzeczywistego świadczenia wzajemnego w postaci zapłaty za towar.

Wyrok oznacza odejście od części wcześniejszego orzecznictwa, w którym przyjmowano, że samo fizyczne wydanie towaru i przejście faktycznego władztwa nad nim może być wystarczające do uznania czynności za dostawę towarów dla celów VAT.

Okiem ekspertki ABC Tax – Elżbieta Skurczak

Wyrok NSA należy ocenić bardzo pozytywnie. Dotychczas przedsiębiorcy, którzy padli ofiarą profesjonalnych oszustw gospodarczych, często znajdowali się w niezwykle niekorzystnej sytuacji. Oprócz utraty towaru i braku zapłaty musieli bowiem mierzyć się z ryzykiem zapłaty VAT od transakcji, która w rzeczywistości nigdy nie była rzeczywistą sprzedażą.

NSA słusznie zwrócił uwagę, że istotą dostawy towarów **nie jest wyłącznie fizyczne wydanie** rzeczy. Dostawa zakłada istnienie rzeczywistej relacji pomiędzy sprzedawcą i nabywcą oraz świadome przeniesienie prawa do rozporządzania towarem na określony podmiot. Jeśli przedsiębiorca działa pod wpływem oszustwa, a towar trafia do osoby nieuprawnionej podszywającej się pod kontrahenta, trudno mówić o realizacji podstawowych elementów konstrukcyjnych dostawy towarów.

Wyrok ten ma szczególne znaczenie dla firm prowadzących handel międzynarodowy, gdzie ryzyko oszustw związanych z podszywaniem się pod zagranicznych kontrahentów jest coraz większe. Jednocześnie nie oznacza to, że przedsiębiorcy zostali zwolnieni z obowiązku zachowania należytej staranności. Kluczowe znaczenie nadal będzie miało **udokumentowanie procesu weryfikacji kontrahenta oraz wykazanie, że podatnik działał w dobrej wierze i podjął racjonalne działania** mające na celu potwierdzenie wiarygodności partnera handlowego.

Sprawa pokazuje także, że pojęcie „przeniesienia prawa do rozporządzania towarem jak właściciel” nie może być interpretowane w całkowitym oderwaniu od rzeczywistych okoliczności transakcji. W przeciwnym razie konsekwencje podatkowe oszustwa byłyby przerzucane na jego ofiarę, co pozostawałoby w sprzeczności z zasadami neutralności VAT.

Warto zauważyć, że podobny problem pojawił się również na gruncie podatku dochodowego od osób prawnych. W wyroku z 26 czerwca 2026 r. (II FSK 838/25) NSA uznał, że w przypadku wyłudzenia towaru przez osobę podszywającą się pod kontrahenta po stronie sprzedawcy nie powstaje przychód należny, jeżeli nie istnieje podmiot, od którego można skutecznie dochodzić zapłaty. Należy jednak pamiętać, że orzecznictwo w tym zakresie nie jest jednolite – wcześniej odmienne stanowisko prezentował m.in. WSA w Krakowie (I SA/Kr 653/24).

Elżbieta Skurczak
Radca prawny
Partner w ABC Tax

tel. 533 336 434
eskurczak@abctax.com.pl

Nie każdy benchmark obroni opłaty licencyjne

Wyrok WSA w Rzeszowie z 30 kwietnia 2026 r., sygn. I SA/Rz 120/26

Stan faktyczny

W trakcie kontroli celno-skarbowej organ podatkowy zakwestionował sposób rozliczenia przez spółkę podatku CIT za 2015 r. Zastrzeżenia dotyczyły trzech obszarów: usług niematerialnych, opłat licencyjnych ponoszonych na rzecz podmiotu powiązanego oraz rozliczeń związanych z usługami dziennikarskimi, graficznymi i montażowymi.

W tym opracowaniu koncentrujemy się na opłatach licencyjnych.

Zdaniem organu podatkowego wynagrodzenie płacone przez spółkę za korzystanie ze znaków towarowych było wyższe niż poziom, jaki zaakceptowałyby niezależne podmioty działające na rynku. W efekcie organ obniżył wysokość opłaty licencyjnej z 1,8% do 1,25% przychodów.

Organ nie zgodził się również z analizą porównawczą przedstawioną przez spółkę. Wskazał, że część wykorzystanych danych nie była dostępna w chwili zawierania transakcji, a więc nie mogła wpływać na decyzje podejmowane przez strony. W związku z tym przygotował własną analizę.

Dodatkowo zwrócono uwagę, że znaki towarowe, za których używanie spółka płaciła wynagrodzenie, wcześniej należały do niej samej i były wykorzystywane w działalności gospodarczej bez ponoszenia jakichkolwiek opłat.

Spółka nie zgodziła się z takim podejściem i zaskarżyła decyzję Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Rzeszowie. W skardze podniosła m.in. zarzuty dotyczące sposobu przeprowadzenia przez organ analizy porównawczej dla opłat licencyjnych.

Stanowisko WSA

WSA w Rzeszowie oddalił skargę i zaakceptował dokonanie korekty opłat licencyjnych.

Sąd zaakceptował podejście organów polegające na odrzuceniu części danych porównawczych zaproponowanych przez spółkę. W szczególności wskazano, że nie można opierać analizy na informacjach, które nie były dostępne w dacie zawierania transakcji, ponieważ nie mogły one wpływać na decyzje podmiotów działających w warunkach rynkowych. Tym samym, nie przyjęto do analizy umów zawartych po dacie zawarcia umowy przez spółkę.

WSA uznał także za prawidłowe ograniczenie próby danych porównawczych wyłącznie do transakcji rzeczywiście porównywalnych (wykluczając m.in. umowy franczyzy, które różnią się zakresem praw i obowiązków stron).

Zdaniem Sądu organy prawidłowo oceniły materiał dowodowy i zastosowały właściwe przepisy prawa.

Okiem ekspertki ABC Tax – Natalia Chwała

Wyrok dobrze pokazuje, jak restrykcyjnie organy i sądy podchodzą obecnie do opłat licencyjnych w relacjach z podmiotami powiązanymi.

Po pierwsze, kluczowe znaczenie ma ekonomiczne uzasadnienie transakcji. Jeżeli podatnik przenosi prawa do aktywów niematerialnych do podmiotu powiązanego, a następnie zaczyna płacić za ich używanie – organ bardzo dokładnie bada sens takiej operacji.

Po drugie, wyrok podkreśla wagę jakości analizy porównawczej. Nie wystarczy przedstawić benchmarku – musi on być oparty na danych dostępnych w momencie zawierania transakcji i rzeczywiście porównywalnych transakcjach. Eliminacja umów franczyzy czy danych „post factum” nie została zakwestionowana przez sąd, co potwierdza, że organy mają dużą swobodę w krytycznej weryfikacji analiz podatników.

Po trzecie, istotny jest dobór próby porównawczej. W tej sprawie organ oparł się de facto na bardzo ograniczonej liczbie transakcji (ostatecznie przyjęto 1 umowę porównywalną), a sąd uznał to za dopuszczalne, jeżeli tylko spełnione są kryteria porównywalności. To sygnał, że jakość danych jest ważniejsza niż ich ilość.

W konsekwencji, zalecamy dość dużą ostrożność w przypadku zawierania umów licencyjnych i sporządzania analiz dla tego typu transakcji.

Natalia Chwała
Doradczyni podatkowa
Partner w ABC Tax

tel. 790 720 902
nchwala@abctax.com.pl

Powiązania osobowe z JST a zwolnienie ze sporządzenia dokumentacji cen transferowych

Wyrok WSA w Rzeszowie z 3 lutego 2026 r., sygn. I SA/Rz 534/25

Stan faktyczny

Gmina posiada udziały w szeregu spółek komunalnych (ponad 25%). W radach nadzorczych tych spółek zasiadają jednocześnie pracownicy urzędu miasta oraz zastępca prezydenta. Oznacza to, że pomiędzy Gminą a spółkami występują zarówno powiązania kapitałowe, jak i osobowe.

Gmina zawiera ze spółkami transakcje o wartościach przekraczających progi dokumentacyjne, co wiąże się z obowiązkiem sporządzania dokumentacji cen transferowych.

W związku z tym pojawiło się pytanie, czy Gmina może skorzystać ze zwolnienia z obowiązku dokumentacyjnego na podstawie art. 11n pkt 5 ustawy o CIT. Przepis ten przewiduje zwolnienie, jeżeli „powiązania wynikają wyłącznie z powiązania ze Skarbem Państwa lub jednostkami samorządu terytorialnego lub ich związkami”.

Stanowisko WSA w Rzeszowie

Sprawa została rozpatrzona przez WSA w Rzeszowie po tym, jak Dyrektor KIS wydał negatywną interpretację i uznał, że Gmina nie może skorzystać ze zwolnienia z art. 11n pkt 5 ustawy o CIT z uwagi na występowanie powiązań osobowych.

Sąd nie zgodził się z tym stanowiskiem i uchylił zaskarżoną interpretację. Uznano bowiem, że wykładnia przyjęta przez Dyrektora KIS jest zbyt wąska. Sąd wskazał, że przepis nie rozróżnia rodzajów powiązań, dlatego obejmuje zarówno powiązania kapitałowe, jak i osobowe. Kluczowe znaczenie ma to, czy powiązania wynikają z relacji ze Skarbem Państwa lub jednostką samorządu terytorialnego.

W ocenie WSA, powiązania osobowe w tej sprawie nie mają charakteru niezależnego, lecz są konsekwencją uprawnień właścicielskich Gminy. Delegowanie pracowników do organów spółek wynika z posiadania udziałów i pozostaje ściśle związane z powiązaniem kapitałowymi.

Sąd podkreślił również, że przyjęcie podejścia Dyrektora KIS prowadziłyby do sytuacji, w której omawiane zwolnienie w praktyce nie miałyby zastosowania. W realiach obrotu gospodarczego powiązaniom kapitałowym bardzo często towarzyszą bowiem powiązania osobowe

Okiem ekspertki ABC Tax – Tetiana Startseva

Wyrok ma istotne znaczenie dla jednostek samorządu terytorialnego oraz podmiotów z nimi powiązanych.

Sąd jasno wskazał, jak należy rozumieć zwolnienie z art. 11n pkt 5 ustawy o CIT - nie przez pryzmat formy powiązań, ale ich źródła. Oznacza to, że także powiązania osobowe mogą mieścić się w zakresie ww. zwolnienia dokumentacyjnego.

Możliwość skorzystania z omawianego zwolnienia oznacza dla podatników ograniczenie obciążeń administracyjnych - brak konieczności przygotowania lokalnej dokumentacji cen transferowych, a tym samym oszczędność czasu i kosztów związanych z jej sporządzeniem.

Jednocześnie, w praktyce organy podatkowe często przyjmują bardziej restrykcyjne podejście i traktują powiązania osobowe jako przeszkodę w zastosowaniu zwolnienia.

Na tym tle, omawiany wyrok można traktować jako krok w kierunku kształtowania się bardziej funkcjonalnego podejścia do omawianego zwolnienia, uwzględniającego realia działania podmiotów publicznych. W efekcie podatnicy zyskują konkretne argumenty, aby kwestionować niekorzystne interpretacje w podobnych sprawach.

Wyrok jest nieprawomocny.

Tetiana Startseva
Młodszy Manager

tel. 61 852 58 45

tstartseva@abctax.com.pl

VAT od opłat hotelowych – odszkodowanie czy usługa

Interpretacja indywidualna z 6 lutego 2026 r., nr 0113-KDIPT1-2.4012.1037.2025.2.AB

Stan faktyczny

Wnioskodawca prowadzi hotel i świadczy usługi noclegowe, organizacji konferencji i innych wydarzeń. Klienci mogą dokonywać rezerwacji z możliwością bezpłatnego anulowania albo w formule bezzwrotnej. W przypadku m.in. spóźnionego anulowania rezerwacji, niepojawienia się gości lub zbyt późnej rezygnacji z organizacji wydarzenia Spółka pobiera opłaty określone w regulaminach lub umowach. Opłaty te mają rekompensować Spółce utracone korzyści wynikające z braku możliwości udostępnienia pokoi hotelowych innym klientom, czy też konieczności przygotowania pokoi.

Ponadto Wnioskodawca pobiera opłaty dodatkowe za naruszenia regulaminu, w tym za:

- adokonane zniszczenia / uszkodzenia, zabrudzenia mienia – wyposażenia pokoi (np. dywanów, mebli, ścian) lub części wspólnych (np. basenu hotelowego / basenu dla dzieci / jacuzzi), będące często następstwem niestosownego zachowania klientów lub nieodpowiedniego używania udostępnionych pomieszczeń;
- palenie wyrobów tytoniowych / używanie papierosów elektronicznych w niedozwolonych miejscach, uruchomienie czujnika dymu, nieuzasadnione uruchomienie alarmu przeciwpożarowego lub zniszczenie przycisku alarmu;
- używanie materiałów pirotechnicznych na terenie hotelu lub wokół niego;
- przebywanie w hotelu ze zwierzętami na zasadach niezgodnych z regulaminem;
- zajęcie miejsca zastrzeżonego przez pojazd nieuprawniony na parkingu hotelowym, nieprawidłowe zaparkowanie pojazdu, zagrażające bezpieczeństwu ruchu lub utrudniające ruch;
- uszkodzenie lub utratę wypożyczonego sprzętu hotelowego, np. roweru lub jego wyposażenia, na skutek okoliczności, za które odpowiedzialność ponosi klient, w tym kradzieży lub zgubienia.

Spółka poprosiła o potwierdzenie, że **pobierane opłaty mają charakter odszkodowawczy i nie powinny podlegać opodatkowaniu VAT.**

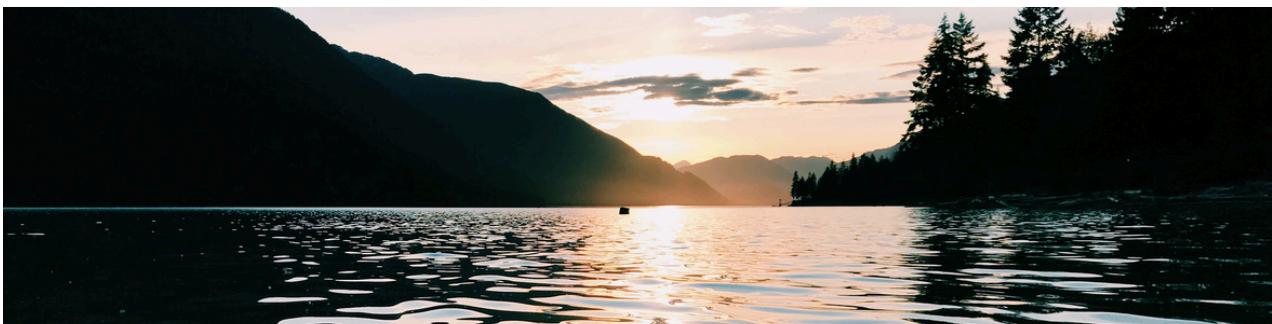
Stanowisko Dyrektora KIS

Dyrektor KIS uznał, że opłaty pobierane za spóźnione anulowanie rezerwacji, niepojawienie się gościa w hotelu oraz anulowanie wydarzenia **nie podlegają VAT**. Organ wskazał, że w takich sytuacjach nie dochodzi do wykonania usługi hotelowej ani usługi organizacji wydarzenia, ponieważ realizacja świadczenia zostaje uniemożliwiona z przyczyn leżących po stronie klienta. W konsekwencji pobierane kwoty nie stanowią wynagrodzenia za usługę, lecz mają charakter odszkodowawczy.

Organ uznał jednak, że opłaty pobierane z tytułu **anulowania części pokoi** zarezerwowanych w związku z organizowanym wydarzeniem **podlegają opodatkowaniu VAT**. Dyrektor KIS wskazał, że w takim przypadku samo wydarzenie dochodzi do skutku, a klient nadal korzysta z usługi organizacji wydarzenia świadczonej przez hotel. Zmienia się jedynie zakres świadczenia (liczba wykorzystanych pokoi). Nie można więc uznać, że umowa nie została wykonana.

W odniesieniu do opłat dodatkowych Organ również stwierdził, że podlegają one opodatkowaniu VAT. Zdaniem Dyrektora KIS opłaty te pozostają w bezpośrednim związku z usługą hotelową, ponieważ wynikają z korzystania przez gości z pokoi, infrastruktury i wyposażenia hotelu. W konsekwencji należy je traktować jako część wynagrodzenia za usługę hotelową, a nie jako odszkodowanie pozostające poza zakresem VAT.

Organ odrębnie ocenił jedynie opłaty za nieuprawnione zajęcie miejsca parkingowego lub nieprawidłowe parkowanie. Wskazał, że parking stanowi samodzielną, odpłatną usługę, z której mogą korzystać zarówno goście hotelowi, jak i osoby trzecie. Z tego względu opłaty związane z naruszeniem zasad korzystania z parkingu pozostają w bezpośrednim związku z usługą parkingową, a nie z usługą noclegową. Nie zmienia to jednak faktu, że również stanowią wynagrodzenie za świadczenie usług i podlegają VAT.

Okiem ekspertki ABC Tax – Weronika Sydow

Przedstawione przez organ stanowisko może budzić wątpliwości, ponieważ w wielu przypadkach opłaty za naruszenie hotelowego regulaminu mają przede wszystkim pokryć rzeczywistą szkodę poniesioną przez hotel, a nie stanowić zapłatę za dodatkowe świadczenie.

Sądy administracyjne wielokrotnie wskazywały, że kwoty służące wyłącznie naprawieniu uszczerbku majątkowego nie powinny być traktowane jako wynagrodzenie za usługę podlegającą VAT – tak np. NSA w wyrokach z 10 lutego 2023 r. (sygn. I FSK 1734/19), 31 marca 2022 r. (sygn. I FSK 1716/18), z 28 października 2020 r. (sygn. I FSK 1884/17), czy z 29 maja 2019 r. (sygn. I FSK 672/17).

Zastanawiające jest również odmienne potraktowanie rezygnacji z części pokoi zarezerwowanych na potrzeby wydarzenia oraz rezygnacji z całej rezerwacji. Można bowiem argumentować, że w obu przypadkach pobierana opłata ma ten sam cel ekonomiczny – rekompensatę utraconych korzyści wynikających z niewykorzystania zarezerwowanych pokoi.

Można się również zastanawiać, czy tak kazuistyczne podejście (szczegółowa analiza każdego typu opłaty / okoliczności, w której jest nakładana) i dokonywanie rozróżnień w zależności m.in. od sposobu rezerwacji pokoju – jest zasadne i sprzyja pewności stosowania prawa.

Weronika Sydow
Starszy konsultant

tel. 796 720 901
wsydow@abctax.com.pl

Czy można odliczyć VAT od wydatków na integrację dla współpracowników?

Wyrok NSA z 15 maja 2026 r., sygn. I FSK 1720/23

Stan faktyczny

Spółka z branży IT oraz doradczej realizuje projekty w grupach składających się zarówno z pracowników zatrudnionych na umowę o pracę, jak i współpracowników świadczących usługi w modelu B2B lub na podstawie umów zlecenia. Ze względu na rozproszoną strukturę organizacyjną oraz pracę zdalną członkowie zespołów często nie mają możliwości osobistego poznania się.

W celu poprawy komunikacji, integracji zespołów oraz zwiększenia efektywności współpracy spółka zorganizowała zagraniczny wyjazd integracyjny, w którym uczestniczyli zarówno pracownicy jak również współpracownicy oraz zleceniobiorcy. W programie znalazły się m.in. spotkania z zarządem, prezentacja strategii spółki, wymiana doświadczeń pomiędzy uczestnikami, a także elementy rozrywkowe tj. gry zespołowe, wycieczki, DJ, itp. Organizację całego wydarzenia powierzono zewnętrznej firmie, która świadczyła kompleksową usługę organizacji wyjazdu, obejmującą m.in. transport, zakwaterowanie, wyżywienie i program integracyjny. W analizowanej sprawie bezsporne było, że Spółka nabyła kompleksową usługę organizacji wyjazdu integracyjnego.

Spółka powzięła w wątpliwość, czy przysługuje jej prawo do odliczenia VAT naliczonego od tej części wydatków, która dotyczy współpracowników. Spółka uważała, że wydatki na organizację wyjazdu pozostają co najmniej pośrednio związane z prowadzoną działalnością opodatkowaną, a zatem przysługuje jej prawo do odliczenia VAT.

Stanowisko Dyrektora KIS

Dyrektor KIS odmówił prawa do odliczenia VAT. Uznał, że wydatki w części przypadającej na współpracowników czy zleceniobiorców nie pozostają w związku z działalnością gospodarczą spółki, lecz służą przede wszystkim zaspokojeniu prywatnych potrzeb uczestników (nie wykazują nawet pośredniego związku z czynnościami opodatkowanymi). Zdaniem Dyrektora KIS dominujący charakter miały elementy turystyczne i rozrywkowe.

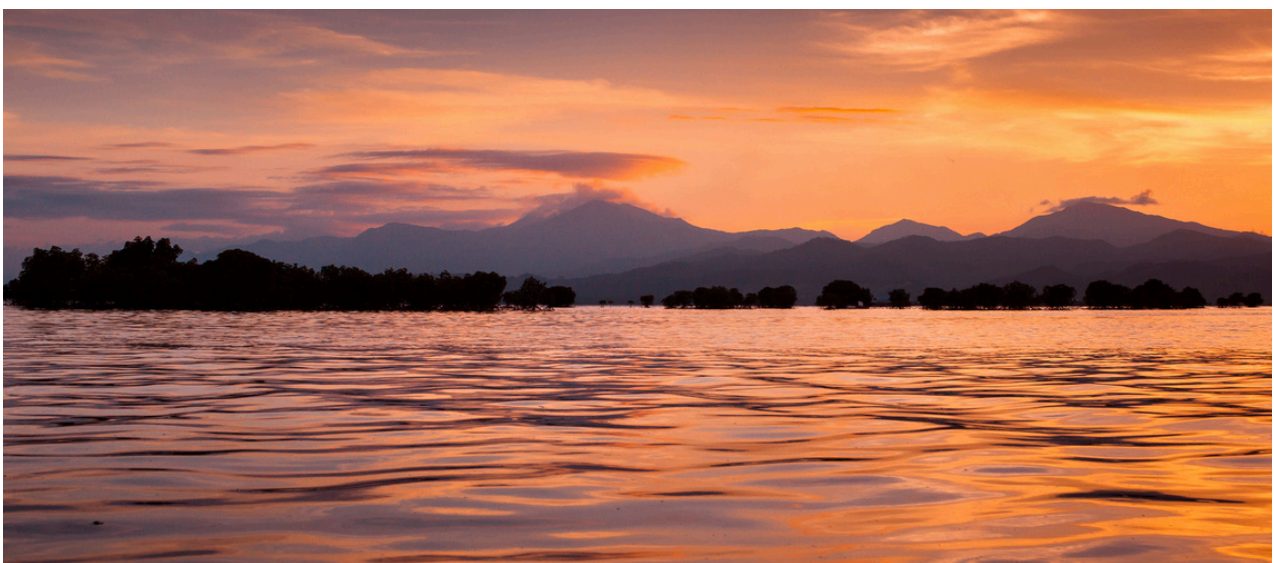
Stanowisko WSA i NSA

WSA w Warszawie w wyroku z 7 czerwca 2023 r., sygn. III SA/Wa 593/23 uchylił wydaną interpretację. Zdaniem WSA, Dyrektor KIS pominął specyfikę działalności spółki oraz realia funkcjonowania branży. Skoro współpracownicy B2B są stałym elementem zespołów projektowych i wspólnie z pracownikami realizują projekty, to wydatki na ich integrację pozostają związane z prowadzoną działalnością gospodarczą.

Ponadto, WSA w Warszawie wskazał, że elementy rozrywkowe nie odbierają wydatkowi związku z działalnością gospodarczą. Poniesione przez spółkę wydatki nie są nabywane wyłącznie na cele osobiste. Korzyści osobiste uczestników mają jedynie charakter uboczny i nie eliminują gospodarczego celu poniesionych wydatków, którym było usprawnienie funkcjonowania przedsiębiorstwa i zwiększenie efektywności działalności opodatkowanej.

Tego samego zdania był NSA, który w wyroku z 15 maja 2026 r. potwierdził, że spółce przysługuje prawo do odliczenia VAT od wydatków na integrację również w części dotyczącej współpracowników.

Z ustnego uzasadnienia NSA wynika, że w analizowanej sprawie występuje pośredni związek z działalnością gospodarczą spółki. NSA zwrócił uwagę, że skoro Dyrektor KIS nie kwestionował związku między wydatkiem a działalnością w zakresie pracowników, to nie można wykluczyć takiego związku w odniesieniu do osób zatrudnionych na podstawie umów cywilnoprawnych.

Okiem ekspertki ABC Tax – Aleksandra Ulążka

Wyrok potwierdza korzystne podejście w kwestii odliczenia VAT od wydatków na integrację w części dotyczącej osób zatrudnionych na podstawie umów cywilnoprawnych.

Z perspektywy podatku VAT kluczowe znaczenie ma związek danego wydatku z działalnością opodatkowaną. Wydatki poniesione na wyjazdy integracyjne mogą wykazywać taki związek (pośrednio), jeżeli wpływają na polepszenie funkcjonowania przedsiębiorstwa (np. poprzez zwiększenie zaangażowania uczestników, poprawę jakości komunikacji w zespole, które w efekcie przekładają się na poprawę wyników spółki). A zatem stanowisko NSA należy ocenić pozytywnie.

Jednocześnie należy pamiętać, że odmienne podejście jest prezentowane na gruncie podatku dochodowego. W orzecznictwie, NSA niejednokrotnie potwierdzał brak możliwości zaliczenia do KUP wydatków poniesionych na spotkania integracyjne dla współpracowników (np. wyrok z 17 września 2025 r., sygn. II FSK 23/23, z 12 marca 2024 r., sygn. II FSK 759/21 oraz z 19 października 2022 r., sygn. II FSK 572/22). Według NSA, tego rodzaju wydatki należy kwalifikować jako koszty reprezentacji wyłączone z KUP na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 28 ustawy o CIT.

W konsekwencji, może okazać się, że pomimo przysługującego prawa do odliczenia VAT od wydatków na spotkania integracyjne dla współpracowników, nie będzie możliwości zaliczenia tego wydatku do KUP.

Na marginesie, przypominamy, że 8 lipca weszła w życie nowelizacja ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy, na podstawie której zwiększyły się uprawnienia PIP w zakresie reklasyfikacji umów cywilnoprawnych. Wobec tego, można spodziewać się, że rozliczenia dotyczące współpracowników będą podlegały wzmożonej kontroli.

Aleksandra Ulążka
Konsultantka podatkowa

tel. 61 852 58 45
aulazka@abctax.com.pl

Jeżeli są Państwo zainteresowani szczegółowymi informacjami w tym zakresie
lub naszym wsparciem,

ZAPRASZAMY DO KONTAKTU!

Tomasz Napierala
Doradca podatkowy | Partner w ABC Tax
tel. 797 720 901
tnapierala@abctax.com.pl

Elżbieta Skurczak
Radczyni prawna | Partner w ABC Tax
tel. 533 336 434
eskurczak@abctax.com.pl

Natalia Chwała
Doradczyni podatkowa | Partner w ABC Tax
tel. 790 720 902
nchwała@abctax.com.pl

Tetiana Startseva
Młodszy Manager
tel. 61 852 58 45
tstartseva@abctax.com.pl

Weronika Sydow
Starszy konsultant
tel. 796 720 901
wsydow@abctax.com.pl

Aleksandra Ułazka
Konsultantka podatkowa
tel. 61 852 58 45
aulazka@abctax.com.pl

ABC Tax Sp. z o.o.
ul. Paderewskiego 6/7
61-770 Poznań

Kontakt
tel. +48 61 852 58 45
biuro@abctax.com.pl